

Презентація на тему: стратегії навчання обдарованих школярів

Підготували:

Грищук Ю.

Ревут М.

Одна із задач сучасної школи полягає в сприянні гармонійному розвитку особистості, пошуку, підтримці та стимуляції обдарованих дітей.

Обдаровані діти на відміну від «звичайних» мають ряд особливостей, які полягають у специфіці сенсорних процесів, інтелекту і творчості, а також взаємин з людьми, які їх оточують. Такі діти випереджають своїх ровесників з усіх, або з тих предметів, до яких мають неабиякий інтерес.

З точки зору інтелектуальних здібностей обдаровані діти відрізняються тим, що вони досить легко виконують будь-які завдання, схоплюють матеріал «на льоту», мають добре розвинену пам'ять, велику спостережливість, концентровану увагу. У цих дітей є інтереси, в які вони заглиблюються, але головне — це стійкий пізнавальний інтерес до навчальної діяльності, до знань, і якщо на уроці виникає цікаве питання, така дитина першою намагається відповісти на нього.

Обдарована дитина не завжди спілкується з ровесниками, особливо з тими, хто не має жодних інтересів. Ця своєрідність поведінки викликає низку непорозумінь у взаєминах з педагогами і ровесниками. З боку ровесників глибокі знання обдарованої дитини, яскраві прояви здібностей, успіхи в навчанні можуть викликати велике захоплення і повагу, або заздрість і озлоблення.

У педагога така дитина теж викликає іноді негативне ставлення: з одного боку, педагог розуміє, що дитина потребує специфічної і досить складної роботи, з другого — відчуває, що просто не має відповідних знань або часу приділити такому учневі належну увагу. Отже, обдаровані діти вимагають особливого підходу до себе з боку педагогів.

Досвід практичної роботи з обдарованими дітьми дозволяє виділити специфічні якості, котрі мають бути притаманні вчителю, який працює з обдарованими дітьми, а саме: бути доброзичливим і чуйним; розбиратися в особливостях психології обдарованих дітей, відчувати їхні потреби й інтереси; мати високий рівень інтелектуального розвитку, широке коло інтересів і умінь, живий і активний характер, почуття гумору; виявляти гнучкість, бути готовим до перегляду своїх поглядів і постійного самовдосконалення.

Аналіз психолого-педагогічної літератури та педагогічна практика дозволяють виділити чотири стратегії навчання академічно обдарованих дітей, що можуть застосовуватися в різних комбінаціях, а саме:

- 1. Прискорення. Прикладом такої форми навчання можуть бути літні й зимові табори, творчі майстерні, майстер-класи, що передбачають проходження інтенсивних курсів навчання за спеціальними програмами.**

2. Поглиблення. Даний тип стратегії навчання ефективний стосовно дітей, що виявляють екстраординарний інтерес до тієї чи іншої конкретної галузі знань чи сфери діяльності. При цьому передбачається більш глибоке вивчення тем чи дисциплін певних галузей знань. Практика такого навчання дозволяє відзначити ряд позитивних результатів: високий рівень компетентності у відповідній галузі знань, сприятливі умови для інтелектуального розвитку учнів, тощо.

Однак застосування поглиблених програм не може вирішити всіх проблем. По-перше, далеко не всі діти з академічною обдарованістю досить рано виявляють цікавість до якоїсь однієї сфери знань чи діяльності, їхні інтереси мають широкий характер. По-друге, поглиблене вивчення окремих дисциплін, особливо на ранніх етапах навчання, може сприяти «наси́льницькій» чи занадто ранній спеціалізації, що не сприяє загальному розвитку дитини.

3. Збагачення. Відповідна стратегія навчання орієнтована на якісно інший зміст навчання з виходом за рамки вивчення традиційних тем за рахунок установлення зв'язків з іншими темами, проблемами чи дисциплінами. Крім того, збагачена програма передбачає навчання дітей різноманітним способам і прийомам роботи. Таке навчання може здійснюватися в рамках традиційного освітнього процесу, а також через участь учнів у дослідницьких проектах, використання спеціальних інтелектуальних тренінгів розвитку тих чи інших здібностей тощо.

4. Проблематизація. Цей тип стратегії навчання передбачає стимулювання особистісного розвитку учнів. Ракурс навчання в цьому випадку передбачає використання оригінальних пояснень, перегляд наявних відомостей, пошук нових значень і альтернативних інтерпретацій, що сприяє формуванню в учнів особистісного підходу до вивчення різних галузей знань, а також рефлексивного плану свідомості. Як правило, такі програми є або компонентами збагачених програм, або існують як спеціальні тренінгові позанавчальні програми.

Слід відзначити, що стратегії збагачення та проблематизації навчання є найбільш перспективними. Вони дозволяють максимально врахувати особливості обдарованих дітей, тому повинні бути тією чи іншою мірою використані як при прискореному, так і при поглибленому варіантах побудови навчальних програм.

